

19. 6. 97

EL

Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

Αριθ. L 162/1

I

(Πράξεις για την ισχύ των οποίων απαιτείται δημοσίευση)

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΚ) αριθ. 1103/97 ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

της 17ης Ιουνίου 1997

σχετικά με ορισμένες διατάξεις που αφορούν την εισαγωγή του ευρώ

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, και ιδίως το άρθρο 235,

την πρόταση της Επιτροπής⁽¹⁾,τη γνώμη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου⁽²⁾,τη γνώμη του Ευρωπαϊκού Νομισματικού Ιδρύματος⁽³⁾,

Εκτιμώντας:

(1) ότι το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο της Μαδρίτης, στις 15 και 16 Δεκεμβρίου 1995 επιβεβαίωσε ότι το τρίτο στάδιο της Οικονομικής και Νομισματικής Ένωσης θα ξεκινήσει την 1η Ιανουαρίου 1999 όπως προβλέπεται στο άρθρο 109 Ι παράγραφος 4 της συνθήκης ότι τα κράτη μέλη που θα υιοθετήσουν το ευρώ ως ενιαίο νόμισμα δάσει της συνθήκης ορίζονται για τους σκοπούς του παρόντος κανονισμού ως τα «συμμετέχοντα κράτη μέλη»·

(2) ότι κατά τη σύνοδο που πραγματοποιήθηκε το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο στη Μαδρίτη αποφασίστηκε ότι η ονομασία «Εευ» που χρησιμοποιείται για την Ευρωπαϊκή Νομισματική Μονάδα στη συνθήκη αποτελεί γενικό περιγραφικό όρο· ότι οι κυβερνήσεις των δεκαπέντε κρατών μελών επέτυχαν την κοινή συμφωνία ότι αυτή η απόφαση αποτελεί τη συμφωνημένη και οριστική ερμηνεία των οικείων διατάξεων της συνθήκης ότι το όνομα που θα φέρει το ευρωπαϊκό νόμισμα θα είναι «εύρω»· ότι το ευρώ ως νόμισμα των συμμετεχόντων κρατών μελών θα υποδιαιρείται σε 100 «cent»· ότι το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο θεώρησε επίσης ότι η ονομασία του ενιαίου νομίσματος πρέπει να είναι η ίδια σε όλες τις επίσημες γλώσσες της Ευρωπαϊκής Ένωσης, λαμβανομένης υπόψη της ύπαρξης διαφορετικών αλφαβητών·

(3) ότι δάσει του άρθρου 109 Α παράγραφος 4 τρίτη πρόταση της συνθήκης θα εκδοθεί κανονισμός του Συμβουλίου για την καθιέρωση του ευρώ αμέσως μόλις γίνει γνωστό ποια θα είναι τα συμμετέχοντα κράτη μέλη, προκειμένου να καθοριστεί το νομικό πλαίσιο του ευρώ· ότι το Συμβούλιο κατά την εναρκτήρια ημερομηνία του τρίτου σταδίου σύμφωνα με το άρθρο 109 Α παράγραφος 4 πρώτη πρόταση της συνθήκης, θεσπίζει τις συναλλαγματικές ισοτιμίες που καθορίζονται αμετάκλητα·

(4) ότι είναι αναγκαίο κατά τη λειτουργία της κοινής αγοράς και για τη μετάβαση στο ενιαίο νόμισμα να παρασχεθεί ασφάλεια δικαίου στους πολίτες και τις επιχειρήσεις σε όλα τα κράτη μέλη όσον αφορά ορισμένες διατάξεις σχετικά με την εισαγωγή του ευρώ, πολύ πριν την είσοδο στο τρίτο στάδιο· ότι η παροχή ασφάλειας δικαίου σε ένα αρχικό στάδιο θα επιτρέπει την υπό καλές προϋποθέσεις προετοιμασία των πολιτών και των επιχειρήσεων·

(5) ότι το άρθρο 109 Α παράγραφος 4 τρίτη πρόταση το οποίο επιτρέπει το Συμβούλιο, με ομόφωνη απόφαση των συμμετεχόντων κρατών μελών, να λάβει τα λοιπά μέτρα που είναι αναγκαία για την ταχεία εισαγωγή του ενιαίου νομίσματος μπορεί να χρησιμοποιηθεί ως νομική βάση μόνον όταν θα επιβεβαιωθεί, σύμφωνα με το άρθρο 109 Ι παράγραφος 4 ποια κράτη μέλη πληρούν τις απαραίτητες προϋποθέσεις για την υιοθέτηση ενιαίου νομίσματος· ότι είναι συνεπώς αναγκαίο να χρησιμοποιηθεί το άρθρο 235 της συνθήκης ως νομική βάση για τις εν λόγω διατάξεις όπου υπάρχει επείγουσα ανάγκη ασφαλείας δικαίου· ότι ως εκ τούτου ο παρών κανονισμός του Συμβουλίου και ο κανονισμός του Συμβουλίου για την εισαγωγή του ευρώ θα συναποτελέσουν το νομικό πλαίσιο για το ευρώ, του οποίου οι αρχές συμφωνήθηκαν από το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο στη Μαδρίτη ότι η εισαγωγή του ευρώ άπτεται της καθημερινής ζωής ολοκλήρου του πληθυσμού των συμμετεχόντων κρατών μελών· ότι θα πρέπει να μελητηθούν τα μέτρα εκτός εκείνων που προβλέπονται στον παρόντα κανονισμό και στον κανονισμό που θα εκδοθεί δάσει του άρθρου 109 Α παράγραφος 4 τρίτη πρόταση, προκειμένου να εξασφαλισθεί ισόρροπη μετάβαση, ιδίως για τους καταναλωτές·

(1) ΕΕ αριθ. C 369 της 7. 12. 1996, σ. 8.

(2) ΕΕ αριθ. C 380 της 16. 12. 1996, σ. 49.

(3) Γνώμη που διατυπώθηκε στις 29 Νοεμβρίου 1996.

- (6) ότι το Ecu όπως αναφέρεται στο άρθρο 109 Z της συνθήκης και ορίζεται στον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 3320/94 του Συμβουλίου, της 22ας Δεκεμβρίου 1994, σχετικά με την κωδικοποίηση της υφισταμένης κοινοτικής νομοθεσίας όσον αφορά τον ορισμό του εύρω μετά την έναρξη της ισχύος της συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση⁽¹⁾ θα σταματήσει να ορίζεται ως καλάθι νομισμάτων την 1η Ιανουαρίου 1999 και το εύρω θα καταστεί αυτοτελές νόμισμα ότι η απόφαση του Συμβουλίου για τη θέσπιση των ισοτιμιών δεν θα μεταβάλλει αυτή καθαυτή την εξωτερική ισοτιμία του Ecu πράγμα που σημαίνει ότι ένα Ecu με τη σύνθεση που έχει ως καλάθι νομισμάτων θα καταστεί ένα εύρω· ότι συνεπώς ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 3320/94 καθίσταται άνευ περιεχομένου και πρέπει να καταργηθεί· ότι όταν στις νομικές πράξεις γίνεται αναφορά στο Ecu, τεκμαίρεται ότι τα συμβαλλόμενα μέρη έχουν συμφωνήσει να αναφέρονται στο Ecu κατά την έννοια του άρθρου 109 Z της συνθήκης και ως ορίζεται στον προαναφερθέντα κανονισμό ότι το τεκμήριο είναι μαχητό λαμβανομένων υπόψη των προθέσεων των μερών·
- (7) ότι είναι γενικώς παραδεδεγμένη αρχή του δικαίου ότι η συνέχεια των συμβάσεων και των άλλων νομικών πράξεων δεν επηρεάζεται από την εισαγωγή νέου νομίσματος· ότι η αρχή της ελευθερίας των συμβάσεων πρέπει να τηρηθεί· ότι η αρχή της συνέχειας θα πρέπει να συνάδει με οτιδήποτε ενδέχεται να έχουν συμφωνήσει τα μέρη αναφορικά με την καθιέρωση του εύρω· ότι για να ενισχυθεί η ασφάλεια και η σαφήνεια του δικαίου πρέπει να επιβεβαιωθεί ρητά ότι η αρχή της συνέχειας των συμβάσεων και των άλλων νομικών πράξεων θα ισχύει μεταξύ των παλαιών εθνικών νομισμάτων και του εύρω και μεταξύ του Ecu, όπως αυτό ορίζεται στο άρθρο 109 Z της συνθήκης και στον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 3320/94 του Συμβουλίου και του εύρω αυτό σημαίνει ειδικότερα ότι στην περίπτωση νομικών πράξεων με σταθερό επιτόκιο η εισαγωγή του εύρω δεν θα μεταβάλει το ονομαστικό επιτόκιο που είναι πληρωτέο από τον οφειλέτη· ότι οι διατάξεις περί συνέχειας των συμβάσεων μπορούν να εκπληρώσουν το στόχο τους, που είναι η παροχή ασφάλειας δικαίου και διαφάνειας στους οικονομικούς παράγοντες, ιδίως δε στους καταναλωτές, μόνο αν τεθούν σε ισχύ το ταχύτερο δυνατόν·
- (8) ότι η καθιέρωση του εύρω αποτελεί μεταβολή της νομοθεσίας περί νομίσματος κάθε συμμετέχοντος κράτους μέλους· ότι η αναγνώριση της νομοθεσίας περί νομίσματος ενός κράτους αποτελεί αρχή παγκοσμίως αποδεκτή· ότι η ρητή επιβεβαίωση της αρχής της συνέχειας θα πρέπει να οδηγήσει στην αναγνώριση της συνέχειας των συμβάσεων και των άλλων νομικών πράξεων που υπάγονται στη δικαιοδοσία τρίτων χωρών·
- (9) ότι ο όρος «σύμβαση» που χρησιμοποιείται για τον ορισμό των νομικών πράξεων θεωρείται ότι περιλαμβάνει όλους τους τύπους συμβάσεων, ανεξαρτήτως του τρόπου σύναψής τους·
- (10) ότι το Συμβούλιο, ενεργώντας σύμφωνα με το άρθρο 109 Α παράγραφος 4 πρώτη πρόταση της συνθήκης, θεσπίζει τις ισοτιμίες του εύρω για κάθε ένα από τα εθνικά νομίσματα των συμμετεχόντων κρατών μελών· ότι οι ισοτιμίες αυτές θα χρησιμοποιούνται για κάθε μετατροπή μεταξύ του εύρω και των εθνικών νομισματικών μονάδων ή μεταξύ εθνικών νομισματικών μονάδων· ότι για κάθε μετατροπή μεταξύ εθνικών νομισματικών μονάδων το εξαγόμενο θα προσδιορίζεται με ένα σταθερό αλγόριθμο· ότι η χρησιμοποίηση αντιστροφών συντελεστών για τη μετατροπή θα συνεπαγόταν στρογγυλοποίηση των συντελεστών και θα μπορούσε να οδηγήσει σε σημαντικές ανακρίβειες, κυρίως όταν πρόκειται για μεγάλα ποσά·
- (11) ότι για την καθιέρωση του εύρω απαιτείται στρογγυλοποίηση των νομισματικών ποσών· ότι η έγκαιρη θέσπιση κανόνων στρογγυλοποίησης είναι αναγκαία κατά τη λειτουργία της κοινής αγοράς και θα επιτρέψει την έγκαιρη προετοιμασία και την ομαλή μετάβαση στην Οικονομική και Νομισματική Ένωση· ότι οι κανόνες αυτοί δεν θίγουν τις τυχόν πρακτικές συμβάσεις ή εθνικές διατάξεις περί στρογγυλοποίησης που παρέχουν υψηλότερο βαθμό ακρίβειας για ενδιάμεσους υπολογισμούς·
- (12) ότι για να επιτευχθεί υψηλός βαθμός ακρίβειας κατά τις πράξεις μετατροπής, οι τιμές μετατροπής θα πρέπει να ορισθούν με έξι χαρακτηριστικά ψηφία· ότι ως τιμή μετατροπής με έξι χαρακτηριστικά ψηφία νοείται η τιμή εκείνη η οποία αν διαβαστεί από τα αριστερά προς τα δεξιά και με αρχή το πρώτο μη μηδενικό ψηφίο θα έχει έξι ψηφία.

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

Άρθρο 1

Για τους σκοπούς του παρόντος κανονισμού:

- ως «νομικές πράξεις» νοούνται οι νομοθετικές και κανονιστικές διατάξεις, οι διοικητικές πράξεις, οι δικαστικές αποφάσεις, οι συμβάσεις, οι μονομερείς δικαιοπραξίες, τα μέσα πληρωμών εκτός των τραπεζογραμματίων και των κερμάτων, και άλλες πράξεις παράγουσες έννομες συνέπειες·
- ως «συμμετέχοντα κράτη μέλη» νοούνται τα κράτη μέλη τα οποία υιοθετούν το ενιαίο νόμισμα σύμφωνα με τη συνθήκη·
- ως «τιμές μετατροπής» νοούνται οι αμετάκλητα καθορισμένες συναλλαγματικές ισοτιμίες που θεσπίζονται από το Συμβούλιο σύμφωνα με το άρθρο 109 Α παράγραφος 4 πρώτη πρόταση της συνθήκης·
- ως «εθνικές νομισματικές μονάδες» νοούνται οι νομισματικές μονάδες των συμμετεχόντων κρατών μελών, όπως ορίζονται την ημέρα που προηγείται της έναρξης του τρίτου σταδίου της Οικονομικής και Νομισματικής Ένωσης·

⁽¹⁾ ΕΕ αριθ. L 350 της 31. 12. 1994, σ. 27.

— ως «μονάδα ευρώ» νοείται η μονάδα του ενιαίου νομίσματος όπως ορίζεται στον κανονισμό του Συμβουλίου για την καθιέρωση του ευρώ, που θα τεθεί σε ισχύ κατά την ημερομηνία έναρξης του τρίτου σταδίου της Οικονομικής και Νομισματικής Επιτροπής.

Άρθρο 2

1. Κάθε περιεχόμενη σε νομική πράξη αναφορά σε Ecu, όπως αυτό αναφέρεται στο άρθρο 109 Z της συνθήκης και ορίζεται στον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 3320/94 αντικαθίσταται με αναφορά στο ευρώ και σε σχέση ένα ευρώ προς ένα Ecu. Οι αναφορές στο Ecu που περιλαμβάνονται σε μια νομική πράξη χωρίς τον παραπάνω ορισμό τεκμαίρονται αναφορές σε Ecu όπως αναφέρεται στο άρθρο 109 Z της συνθήκης και ορίζεται στον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 3320/94. Το τεκμήριο αυτό είναι μαχητό λαμβανομένων υπόψη των προθέσεων των μερών.

2. Ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 3320/94 καταργείται.

3. Το παρόν άρθρο ισχύει από την 1η Ιανουαρίου 1999, σύμφωνα με την απόφαση βάσει του άρθρου 109 I παράγραφος 4 της συνθήκης.

Άρθρο 3

Η καθιέρωση του ευρώ δεν μεταβάλλει τους όρους των νομικών πράξεων ούτε απαλλάσσει ούτε δικαιολογεί τη μη εκτέλεση των υποχρεώσεων δυνάμει νομικών πράξεων, ούτε παρέχει μονομερώς το δικαίωμα σε έναν συμβαλλόμενο να μεταβάλει ή να καταργήσει μια νομική πράξη. Η διάταξη αυτή εφαρμόζεται με την επιφύλαξη κάθε άλλης ρύθμισης την οποία ενδέχεται να συμφωνήσουν τα μέρη.

Άρθρο 4

1. Οι τιμές μετατροπής θα θεσπίζονται ως ένα ευρώ εκφρασμένο κατ' αντιστοιχία με κάθε εθνικό νόμισμα των συμμετεχόντων κρατών μελών. Θα θεσπίζονται με έξι χαρακτηριστικά ψηφία.

2. Οι τιμές μετατροπής δεν θα στρογγυλοποιούνται ούτε μπορούν να παραλείπονται δεκαδικά ψηφία κατά τη μετατροπή.

3. Οι τιμές μετατροπής θα χρησιμοποιούνται για μετατροπές και προς τις δύο κατευθύνσεις μεταξύ ευρώ και εθνικών νομισματικών μονάδων. Οι αντίστροφοι συντελεστές που προκύπτουν από τις τιμές μετατροπής δεν θα χρησιμοποιούνται.

4. Τα νομισματικά ποσά που θα μετατρέπονται από μία εθνική νομισματική μονάδα σε άλλη, μετατρέπονται πρώτα σε ένα νομισματικό ποσό εκφρασμένο σε ευρώ, και ενδεχομένως θα μπορούν να στρογγυλοποιούνται σε όχι λιγότερα από τρία δεκαδικά ψηφία, και στη συνέχεια θα μετατρέπεται στην άλλη εθνική νομισματική μονάδα. Δεν επιτρέπεται η χρησιμοποίηση εναλλακτικής μεθόδου υπολογισμού, εκτός εάν παράγει τα ίδια αποτελέσματα.

Άρθρο 5

Τα νομισματικά ποσά που θα καταβάλλονται ή θα καταλογίζονται κατά τη στρογγυλοποίηση μετά τη μετατροπή σε μονάδες ευρώ σύμφωνα με το άρθρο 4 θα στρογγυλοποιούνται προς τα πάνω ή προς τα κάτω προς το πλησιέστερο cent. Τα νομισματικά ποσά που θα καταβάλλονται ή θα καταλογίζονται, τα οποία μετατρέπονται σε εθνική νομισματική μονάδα, στρογγυλοποιούνται προς τα πάνω ή προς τα κάτω προς την πλησιέστερη υποδιαίρεση, ή ελλείψει υποδιαίρεσης προς την πλησιέστερη μονάδα, ή ανάλογα με τις εθνικές νομοθεσίες ή πρακτικές σε πολλαπλάσιο ή κλάσμα της υποδιαίρεσης ή της εθνικής νομισματικής μονάδας. Αν ως αποτέλεσμα από την εφαρμογή της τιμής μετατροπής προκύπτει ακριβώς το μισό μιας μονάδας ή μιας υποδιαίρεσης, τότε το ποσό θα στρογγυλοποιείται προς τα πάνω.

Άρθρο 6

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει την επόμενη ημέρα της δημοσίευσής του στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων*.

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος.

Λουξεμβούργο, 17 Ιουνίου 1997.

Για το Συμβούλιο

Ο Πρόεδρος

A. JORRITSMA-LEBBINK

I

(Πράξεις για την ισχύ των οποίων απαιτείται δημοσίευση)

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΚ) αριθ. 974/98 ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

της 3ης Μαΐου 1998

για την εισαγωγή του Ευρώ

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, και ιδίως το άρθρο 109 Α παράγραφος 4, τρίτη πρόταση,

την πρόταση της Επιτροπής⁽¹⁾,τη γνώμη του Ευρωπαϊκού Νομισματικού Ιδρύματος⁽²⁾,τη γνώμη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου⁽³⁾,

Εκτιμώντας:

- (1) ότι ο παρών κανονισμός καθορίζει διατάξεις της νομισματικής νομοθεσίας των κρατών μελών τα οποία υιοθέτησαν το ευρώ· ότι οι διατάξεις που αφορούν τη συνέχεια των συμβάσεων, την αντικατάσταση των αναφορών των νομικών πράξεων στο Ecu με αναφορές στο ευρώ και τη στρογγυλοποίηση έχουν ήδη θεσπισθεί με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1103/97 του Συμβουλίου, της 17ης Ιουνίου 1997, σχετικά με ορισμένες διατάξεις που αφορούν την εισαγωγή του ευρώ⁽⁴⁾· ότι η καθιέρωση του ευρώ άπτεται των καθημερινών συναλλαγών ολόκληρου του πληθυσμού στα συμμετέχοντα κράτη μέλη· ότι για να εξασφαλιστεί ισορροπημένη μετάβαση στο ευρώ, ιδίως για τους καταναλωτές, θα πρέπει να μελετηθούν και νέα μέτρα πέραν των προβλεπόμενων στον παρόντα κανονισμό και στον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1103/97·
- (2) ότι κατά τη σύνοδο που πραγματοποιήσε το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο στη Μαδρίτη στις 15 και 16 Δεκεμβρίου 1995 αποφασίστηκε ότι η ονομασία «Ecu» που χρησιμοποιείται για την Ευρωπαϊκή Νομισματική Μονάδα στη Συνθήκη αποτελεί γενικό περιγραφικό όρο· ότι οι Κυβερνήσεις των Δεκαπέντε Κρατών Μελών έχουν καταλήξει στο κοινό συμπέρασμα ότι αυτή η απόφαση αποτελεί τη συμφωνημένη και οριστική ερμηνεία των οικείων διατάξεων της Συνθήκης· ότι το όνομα που θα φέρει του ευρωπαϊκού νόμισμα θα είναι «ευρώ»· ότι το ευρώ ως νόμισμα των συμμε-

τεχόντων κρατών μελών θα υποδιαιρείται σε 100 «cent»· ότι η ονομασία cent δεν εμποδίζει τα κράτη μέλη να χρησιμοποιούν παραλλαγές του όρου αυτού στη συνήθη πρακτική τους· ότι το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο θεωρεί περαιτέρω ότι η ονομασία του ενιαίου νομίσματος πρέπει να είναι η ίδια σε όλες τις επίσημες γλώσσες της Ευρωπαϊκής Ένωσης, λαμβανομένης υπόψη της ύπαρξης διαφορετικών αλφαβητών·

- (3) ότι το Συμβούλιο σύμφωνα με το άρθρο 109 Α παράγραφος 4, τρίτη πρόταση της Συνθήκης λαμβάνει τα αναγκαία μέτρα για την ταχεία εισαγωγή του ευρώ πέραν της θέσπισης των τιμών μετατροπής·
- (4) ότι όταν δυνάμει του άρθρου 109 Κ παράγραφος 2 της Συνθήκης ένα κράτος καθίσταται συμμετέχον κράτος μέλος, το Συμβούλιο λαμβάνει σύμφωνα με το άρθρο 109 Α παράγραφος 5 της Συνθήκης τα λοιπά μέτρα που είναι αναγκαία για την ταχεία εισαγωγή του ευρώ ως ενιαίου νομίσματος αυτού του κράτους μέλους·
- (5) ότι βάσει της πρώτης πρότασης του άρθρου 109 Α παράγραφος 4 της Συνθήκης το Συμβούλιο θεσπίζει κατά την εναρκτήρια ημερομηνία του τρίτου σταδίου τις ισοτιμίες που καθορίζονται αμετάκλητα για τα νομίσματα των συμμετεχόντων κρατών μελών και με τις οποίες αμετάκλητες ισοτιμίες θα αντικατασταθούν τα νομίσματα αυτά από το ευρώ·
- (6) ότι λόγω της απουσίας συναλλαγματικού κινδύνου τόσο μεταξύ του ευρώ και των εθνικών νομισματικών μονάδων, όσο και μεταξύ των εν λόγω εθνικών νομισματικών μονάδων, οι νομοθετικές διατάξεις θα πρέπει να ερμηνεύονται αναλόγως·
- (7) ότι ο όρος «σύμβαση» που χρησιμοποιείται για τον προσδιορισμό των νομικών πράξεων θεωρείται ότι περιλαμβάνει όλες τις μορφές συμβάσεων, ανεξάρτητα από τον τρόπο σύναψής τους·
- (8) ότι για να προετοιμασθεί η ομαλή μετάβαση στο ευρώ απαιτείται μεταβατική περίοδος από τη στιγμή κατά την οποία το ευρώ θα υποκαταστήσει τα νομίσματα των συμμετεχόντων κρατών μελών μέχρι την

⁽¹⁾ ΕΕ C 369 της 7. 12. 1996, σ. 10.⁽²⁾ ΕΕ C 205 της 5. 7. 1997, σ. 18.⁽³⁾ ΕΕ C 380 της 16. 12. 1996, σ. 50.⁽⁴⁾ ΕΕ L 162 της 19. 6. 1997, σ. 1.

εισαγωγή των τραπεζογραμματίων και κερμάτων σε ευρώ ότι διαρκούσης της περιόδου αυτής οι εθνικές νομισματικές μονάδες θα ορίζονται ως υποδιαίρεσεις του ευρώ· ότι συνεπώς θεσπίζεται διά του παρόντος κανονισμού νομική ισοδυναμία μεταξύ της μονάδας ευρώ και των εθνικών νομισματικών μονάδων·

- (9) ότι σύμφωνα με το άρθρο 109 Z της Συνθήκης και με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1103/97 του Συμβουλίου, το ευρώ θα αντικαταστήσει το Ecu από 1ης Ιανουαρίου 1999 ως λογιστική μονάδα των οργάνων των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων· ότι το ευρώ θα πρέπει να είναι επίσης η λογιστική μονάδα της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας και των κεντρικών τραπεζών των συμμετεχόντων κρατών μελών· ότι σύμφωνα με τα συμπεράσματα της Μαδρίτης, το Ευρωπαϊκό Σύστημα Κεντρικών Τραπεζών (ΕΣΚΤ) θα εκτελεί πράξεις νομισματικής πολιτικής σε ευρώ· ότι αυτό δεν εμποδίζει τις εθνικές κεντρικές τράπεζες να τηρούν λογαριασμούς στην εθνική τους νομισματική μονάδα κατά τη διάρκεια της μεταβατικής περιόδου, ιδίως για το προσωπικό τους και για τα νομικά πρόσωπα του δημοσίου τομέα
- (10) ότι κάθε συμμετέχον κράτος μέλος μπορεί να επιτρέψει την πλήρη χρησιμοποίηση του ευρώ στο έδαφός του κατά τη μεταβατική περίοδο
- (11) ότι κατά τη μεταβατική περίοδο οι συμβάσεις, οι εθνικοί νόμοι και οι άλλες νομικές πράξεις μπορούν να καταρτίζονται εγκύτως σε ευρώ ή σε εθνικές νομισματικές μονάδες· ότι κατά το χρονικό αυτό διάστημα, ο παρών κανονισμός ουδόλως θίγει την εγκυρότητα της αναφοράς σε εθνική νομισματική μονάδα, στο πλαίσιο οποιασδήποτε νομικής πράξης
- (12) ότι, αν δεν συμφωνηθεί διαφορετικά, οι οικονομικοί φορείς υποχρεούνται να σεβαστούν το νόμισμα στο οποίο είναι εκφρασμένα τα ποσά των νομικών πράξεων, κατά την εκτέλεση όλων των ενεργειών που προβλέπονται από τις πράξεις αυτές
- (13) ότι το ευρώ και οι εθνικές νομισματικές μονάδες αποτελούν μονάδες του ίδιου νομίσματος· ότι πρέπει να εξασφαλιστεί η δυνατότητα οι πληρωμές εντός των συμμετεχόντων κρατών μελών με πίστωση λογαριασμού να γίνονται είτε σε ευρώ είτε στην οικεία εθνική νομισματική μονάδα· ότι οι διατάξεις για τις πληρωμές με πίστωση λογαριασμού θα πρέπει να ισχύουν και για όσες διασυνοριακές πληρωμές με πίστωση λογαριασμού θα πρέπει να ισχύουν και όσες διασυνοριακές πληρωμές είναι εκφρασμένες σε ευρώ ή στην νομισματική μονάδα του λογαριασμού του πιστωτή· ότι είναι ανάγκη να διασφαλιστεί η ομαλή λειτουργία των συστημάτων πληρωμών με την πρόβλεψη διατάξεων για την πίστωση λογαριασμών με μέσα πληρωμής πιστούμενα μέσω των συστημάτων αυτών· ότι οι διατάξεις περί πληρωμών με πίστωση λογαριασμών δεν πρέπει να συνεπάγονται υποχρέωση των χρηματοπιστωτικών διαμεσολαβητικών

φορέων να θέτουν στη διάθεση των συναλλασσομένων άλλα μέσα πληρωμών ή προϊόντα εκφρασμένα σε κάποια συγκεκριμένη μονάδα του ευρώ· ότι οι διατάξεις περί πληρωμών με πίστωση λογαριασμών δεν απαγορεύουν στους χρηματοπιστωτικούς διαμεσολαβητές να συντονίσουν την εισαγωγή διευκολύνσεων πληρωμής σε ευρώ και στηριζόμενων σε μια κοινή τεχνική υποδομή κατά τη μεταβατική περίοδο

- (14) ότι σύμφωνα με τα συμπεράσματα στα οποία κατέληξε το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο κατά τη σύνοδό του στη Μαδρίτη, από 1ης Ιανουαρίου 1999 οι νέες εκδόσεις διαπραγματευσών κρατικών χρεωγράφων θα γίνονται από τα συμμετέχοντα κράτη μέλη σε ευρώ· ότι είναι σκόπιμο να δοθεί η δυνατότητα στους εκδότες χρεωγράφων να επαναπροσδιορίσουν τα εκκρεμή χρέη σε ευρώ· ότι οι διατάξεις για τον επαναπροσδιορισμό πρέπει να έχουν την κατάλληλη μορφή ώστε να μπορούν να εφαρμοστούν και στα νομικά συστήματα τρίτων χωρών· ότι πρέπει να δοθεί η δυνατότητα στους εκδότες χρεωγράφων να επαναπροσδιορίζουν το εκκρεμές χρέος εάν αυτό εκφράζεται στην εθνική νομισματική μονάδα· κράτους μέλους που έχει επαναπροσδιορίσει μέρος ή το σύνολο του εκκρεμούς χρέους της κεντρικής του κυβέρνησης· ότι οι διατάξεις αυτές δεν καλύπτουν την εισαγωγή πρόσθετων μέτρων για την τροποποίηση των όρων των εκκρεμών χρεών· ώστε να μεταβληθεί, μεταξύ άλλων, το ονομαστικό ποσό των κυκλοφορούντων χρεωγράφων, δεδομένου ότι τα θέματα αυτά εμπίπτουν στη σχετική νομοθεσία· ότι είναι σκόπιμο να δοθεί η δυνατότητα στα κράτη μέλη να λάβουν τα κατάλληλα μέτρα για την αλλαγή της λογιστικής μονάδας του καθεστώτος λειτουργίας των οργανωμένων αγορών
- (15) ότι ενδέχεται να απαιτηθούν περαιτέρω μέτρα σε κοινοτικό επίπεδο για να διευκρινιστούν οι συνέπειες της εισαγωγής του ευρώ στην εφαρμογή ισχυουσών διατάξεων του κοινοτικού δικαίου, ιδίως όσον αφορά τον συμψηφισμό, την αντιστάθμισης και άλλες τεχνικές με παρόμοια αποτελέσματα
- (16) ότι η τυχόν υποχρέωση χρησιμοποίησης του ευρώ μπορεί να επιβληθεί μόνο δυνάμει κοινοτικής νομοθεσίας· ότι στις συναλλαγές με το δημόσιο τομέα τα συμμετέχοντα κράτη μέλη μπορούν να επιτρέπουν τη χρήση του ευρώ ως μονάδας· ότι δυνάμει της βασικής συμφωνίας του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου της Μαδρίτης, η κοινοτική νομοθεσία που θα ορίζει τα χρονικά περιθώρια για τη γενίκευση της χρήσης του ευρώ ως μονάδας μπορεί να αφήνει κάποια ελευθερία στα επί μέρους κράτη μέλη
- (17) ότι σύμφωνα με το άρθρο 105 Α της συνθήκης το Συμβούλιο μπορεί να θεσπίζει μέτρα για την εναρμόνιση της ονομαστικής αξίας και των τεχνικών προδιαγραφών όλων των κερμάτων·

11. 5. 98

[EL]

Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

L 139/3

(18) ότι τα τραπεζογραμμάτια και τα κέρματα πρέπει να προστατευθούν από τον κίνδυνο παραχάραξης·

(19) ότι τα τραπεζογραμμάτια και τα κέρματα που εκφράζονται σε εθνικές νομισματικές μονάδες θα απωλέσουν την ιδιότητα νομίμου χρήματος το αργότερο έξι μήνες μετά το πέρας της μεταβατικής περιόδου· ότι οι περιορισμοί που θεσπίζουν για λόγους δημοσίας τάξεως τα κράτη μέλη ως προς τις πληρωμές σε κέρματα και χαρτονομίσματα δεν αντιβαίνουν στην ιδιότητα νομίμου χρήματος των εκφρασμένων σε ευρώ χαρτονομισμάτων και κερμάτων, εφόσον υπάρχουν άλλα νόμιμα μέσα για το διακανονισμό των νομισματικών οφειλών·

(20) ότι από το πέρας της μεταβατικής περιόδου οι αναφορές που περιέχονται σε νομικές πράξεις ισχύουσες κατά το τέλος της μεταβατικής περιόδου θα θεωρούνται ως αναφορές στο ευρώ, σύμφωνα με τις αντίστοιχες τιμές μετατροπής· ότι συνεπώς για την επίτευξη του αποτελέσματος αυτού δεν απαιτείται ο υλικός επαναπροσδιορισμός των ποσών των υφιστάμενων νομικών πράξεων· ότι οι κανόνες-στρογγυλοποίησης που καθορίστηκαν στον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1103/97 ισχύουν επίσης και για τις μετατροπές που θα γίνουν στο τέλος της μεταβατικής περιόδου ή μετά τη μεταβατική περίοδο· ότι για λόγους σαφήνειας θα ήταν σκόπιμο ο υλικός επαναπροσδιορισμός να λάβει χώρα το ταχύτερο δυνατόν·

(21) ότι το σημείο 2 του πρωτοκόλλου αριθ. 11 σχετικά με ορισμένες διατάξεις που αφορούν το Ηνωμένο Βασίλειο της Μεγάλης Βρετανίας και Βόρειας Ιρλανδίας ορίζει μεταξύ άλλων ότι το σημείο 5 του ίδιου πρωτοκόλλου θα έχει εφαρμογή αν το Ηνωμένο Βασίλειο γνωστοποιήσει στο Συμβούλιο ότι δεν σκοπεύει να περάσει στο τρίτο στάδιο· ότι στις 30 Οκτωβρίου 1997, το Ηνωμένο Βασίλειο γνωστοποίησε στο Συμβούλιο ότι δεν σκοπεύει να περάσει στο τρίτο στάδιο· ότι το σημείο 5 ορίζει μεταξύ άλλων ότι το άρθρο 109 Α παράγραφος 4 δεν εφαρμόζεται στο Ηνωμένο Βασίλειο·

(22) ότι η Δανία, παραπέμποντας στο σημείο 1 του πρωτοκόλλου αριθ. 12 σχετικά με ορισμένες διατάξεις που αφορούν τη Δανία, έχει γνωστοποιήσει, στα πλαίσια της απόφασης του Εδιμβούργου της 12ης Δεκεμβρίου 1992, ότι δεν θα συμμετάσχει στο τρίτο στάδιο· ότι επομένως, και σύμφωνα με το σημείο 2 του εν λόγω πρωτοκόλλου, όλα τα άρθρα και οι διατάξεις της συνθήκης και του καταστατικού του ΕΣΚΤ που αναφέρονται σε παρεκκλίσεις θα έχουν εφαρμογή στη Δανία·

(23) ότι όπως ορίζει το άρθρο 109 Α παράγραφος 4 της συνθήκης, το ενιαίο νόμισμα θα εισαχθεί μόνο στα κράτη μέλη χωρίς παρέκκλιση·

(24) ότι ο παρών κανονισμός θα έχει επομένως εφαρμογή σύμφωνα με το άρθρο 198 της συνθήκης, με την επιφύλαξη των πρωτοκόλλων αριθ. 11 και αριθ. 12 και του άρθρου 109 Κ παράγραφος 1,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

ΜΕΡΟΣ I

ΟΡΙΣΜΟΙ

Άρθρο 1

Για τους σκοπούς του παρόντος κανονισμού:

- ως «συμμετέχοντα κράτη μέλη»: νοούνται, το Βέλγιο, η Γερμανία, η Ισπανία, η Γαλλία, η Ιρλανδία, η Ιταλία, το Λουξεμβούργο, οι Κάτω Χώρες, η Αυστρία, η Πορτογαλία και η Φινλανδία,
- ως «νομικές πράξεις»: νοούνται οι νομοθετικές και κανονιστικές διατάξεις, οι διοικητικές πράξεις, οι δικαστικές αποφάσεις, οι συμβάσεις, οι μονομερείς δικαιопραξίες, τα μέσα πληρωμών εκτός των τραπεζογραμμάτων και των κερμάτων, και άλλες πράξεις παράγοντες έννομες συνέπειες,
- ως «τιμές μετατροπής»: νοούνται οι αμετάκλητα καθορισμένες συναλλαγματικές ισοτιμίες που θεσπίζονται από το Συμβούλιο για το νόμισμα κάθε συμμετέχοντος κράτους μέλους σύμφωνα με το άρθρο 109 Α παράγραφος 4, πρώτη πρόταση της συνθήκης,
- ως «μονάδα ευρώ»: νοείται η νομισματική μονάδα που αναφέρεται στη δεύτερη πρόταση του άρθρου 2,
- ως «εθνικές νομισματικές μονάδες»: νοούνται οι μονάδες των νομισμάτων των συμμετεχόντων κρατών μελών όπως ορίζονται την παραμονή της ημέρας έναρξης του τρίτου σταδίου της Οικονομικής και Νομισματικής Ένωσης,
- ως «μεταβατική περίοδος»: νοείται η περίοδος που αρχίζει την 1η Ιανουαρίου 1999 και τελειώνει στις 31 Δεκεμβρίου 2001,
- ως «επαναπροσδιορισμός»: νοείται η αλλαγή της μονάδας στην οποία εκφράζεται το ποσό εκκρεμούς χρέους από μια εθνική νομισματική μονάδα σε ευρώ, όπως ορίζεται στο άρθρο 2, χωρίς όμως αυτή η πράξη επαναπροσδιορισμού να έχει ως αποτέλεσμα τη μεταβολή οποιουδήποτε άλλου όρου του χρέους δεδομένου ότι το θέμα αυτό εμπίπτει στη σχετική εθνική νομοθεσία.

ΜΕΡΟΣ II

ΑΝΤΙΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΤΩΝ ΝΟΜΙΣΜΑΤΩΝ ΤΩΝ ΣΥΜΜΕΤΟΧΟΝΤΩΝ ΚΡΑΤΩΝ ΜΕΛΩΝ ΑΠΟ ΤΟ ΕΥΡΩ

Άρθρο 2

Από 1ης Ιανουαρίου 1999, το νόμισμα των συμμετεχόντων κρατών μελών είναι το ευρώ. Νομισματική μονάδα είναι το ένα ευρώ. Ένα ευρώ υποδιαιρείται σε εκατό cent.

Άρθρο 3

Το ευρώ αντικαθιστά το νόμισμα κάθε συμμετέχοντος κράτους μέλους σύμφωνα με την τιμή μετατροπής.

Άρθρο 4

Το ευρώ είναι η λογιστική μονάδα της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας (ΕΚΤ) και των κεντρικών τραπεζών των συμμετεχόντων κρατών μελών.

ΜΕΡΟΣ III

ΜΕΤΑΒΑΤΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο 5

Τα άρθρα 6, 7, 8 και 9 εφαρμόζονται κατά τη διάρκεια της μεταβατικής περιόδου.

Άρθρο 6

1. Το ευρώ υποδιαιρείται επίσης στις εθνικές νομισματικές μονάδες σύμφωνα με τις αντίστοιχες τιμές μετατροπής. Όλες οι υποδιαιρέσεις των μονάδων αυτών διατηρούνται. Με την επιφύλαξη του παρόντος κανονισμού η νομισματική νομοθεσία των συμμετεχόντων κρατών μελών συνεχίζει εφαρμοζόμενη.

2. Όταν σε μία νομική πράξη γίνεται αναφορά σε εθνική νομισματική μονάδα, η αναφορά αυτή είναι το ίδιο έγκυρη όπως εάν αφορούσε το ευρώ σύμφωνα με τις τιμές μετατροπής.

Άρθρο 7

Η αντικατάσταση των νομισμάτων των συμμετεχόντων κρατών μελών με το ευρώ δεν επιφέρει αφ' εαυτής τη μεταβολή της αναφοράς του νομίσματος στις νομικές πράξεις που ισχύουν κατά την ημέρα της αντικατάστασης.

Άρθρο 8

1. Οι πράξεις που εκτελούνται δυνάμει νομικών κειμένων που προβλέπουν τη χρήση εθνικής νομισματικής μονάδας ή εκφράζονται σε εθνική νομισματική μονάδα εκτελούνται στη συγκεκριμένη αυτή εθνική νομισματική μονάδα. Οι πράξεις που εκτελούνται δυνάμει νομικών κειμένων που προβλέπουν τη χρήση του ευρώ ή εκφράζονται σε ευρώ εκτελούνται στο νόμισμα αυτό.

2. Οι διατάξεις της παραγράφου 1 ισχύουν με την επιφύλαξη κάθε άλλης συμφωνίας μεταξύ των συμβαλλομένων.

3. Κατά παρέκκλιση εκ της παραγράφου 1, κάθε ποσό που εκφράζεται είτε σε ευρώ είτε στην εθνική νομισματική μονάδα ενός συγκεκριμένου συμμετέχοντος κράτους μέλους και είναι πληρωτέο εντός του κράτους μέλους αυτού με πίστωση του λογαριασμού του δανειστή, μπορεί να καταβληθεί από τον οφειλέτη είτε σε ευρώ είτε στη συγκεκριμένη εθνική νομισματική μονάδα. Το ποσό πιστώνεται στο λογαριασμό του δανειστή στη νομισματική μονάδα στην οποία τηρείται ο λογαριασμός, η δε οποιαδήποτε μετατροπή πραγματοποιείται σύμφωνα με τις τιμές μετατροπής.

4. Κατά παρέκκλιση εκ της παραγράφου 1, κάθε συμμετέχον κράτος μέλος μπορεί να λάβει τα μέτρα που κρίνονται αναγκαία προκειμένου:

— να επαναπροσδιορίσει σε ευρώ το εκκρεμές χρέος της κεντρικής του κυβέρνησης, όπως ορίζεται στο Ευρωπαϊκό Σύστημα Ολοκληρωμένων Λογαριασμών, το οποίο εκφράζεται στο εθνικό του νόμισμα και έχει συναφθεί σύμφωνα με τη δική του νομοθεσία. Εάν ένα κράτος μέλος έχει λάβει τέτοια μέτρα, οι εκδότες χρεωγράφων μπορούν να επαναπροσδιορίσουν σε ευρώ το χρέος που εκφράζεται στην εθνική νομισματική μονάδα αυτού του κράτους μέλους εκτός αν ο επαναπροσδιορισμός αποκλείεται ρητά από τους όρους της σύμβασης: η διάταξη αυτή εφαρμόζεται στα χρεώγραφα που έχουν

εκδοθεί από την κεντρική κυβέρνηση ενός κράτους μέλους καθώς και στις ομολογίες και στις άλλες μορφές χρεωστικών τίτλων διαπραγματεύσιμων στις κεφαλαιαγορές, και στους τίτλους χρηματογοράς που έχουν εκδοθεί από άλλους χρεώστες,

— να διευκολύνει την αλλαγή, από τις εθνικές νομισματικές μονάδες σε ευρώ, της λογιστικής μονάδας των διαδικασιών συναλλαγής:

α) στις καθιερωμένες αγορές ανταλλαγής, συμψηφισμού και διακανονισμού των μέσων που απαριθμούνται στο τμήμα Β του παραρτήματος της οδηγίας 93/22/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 10ης Μαΐου 1993 σχετικά με τις επενδυτικές υπηρεσίες στον τομέα των κινητών αξιών⁽¹⁾, καθώς και των βασικών προϊόντων, και

β) στα καθιερωμένα συστήματα ανταλλαγής, συμψηφισμού και διακανονισμού των πληρωμών.

5. Άλλες διατάξεις που επιβάλλουν τη χρησιμοποίηση του ευρώ, πλην εκείνων της παραγράφου 4, μπορούν να θεσπίζονται από τα συμμετέχοντα κράτη μέλη μόνο σύμφωνα με χρονοδιάγραμμα που καθορίζεται από την κοινοτική νομοθεσία.

6. Οι εθνικές νομοθετικές διατάξεις των συμμετεχόντων κρατών μελών που επιτρέπουν ή επιβάλλουν αντιστάθμιση, συμψηφισμό ή τεχνικές μα ανάλογο αποτέλεσμα εφαρμόζονται στις νομισματικές υποχρεώσεις, ανεξάρτητα από το νόμισμα στο οποίο εκφράζονται, εφόσον αυτό είναι σε ευρώ ή σε εθνικές νομισματικές μονάδες, η δε μετατροπή πραγματοποιείται σύμφωνα με τις τιμές μετατροπής.

Άρθρο 9

Τα τραπεζογραμμάτια και τα κέρματα τα εκφρασμένα σε εθνικές νομισματικές μονάδες διατηρούν την ιδιότητα του νομίμου χρήματος που είχαν εντός των εδαφικών τους ορίων κατά την προηγούμενη της ημέρας έναρξης ισχύος του παρόντος κανονισμού.

ΜΕΡΟΣ IV

ΤΡΑΠΕΖΟΓΡΑΜΜΑΤΙΑ ΚΑΙ ΚΕΡΜΑΤΑ ΣΕ ΕΥΡΩ

Άρθρο 10

Από 1ης Ιανουαρίου 2002, η ΕΚΤ και οι κεντρικές τράπεζες των συμμετεχόντων κρατών μελών θέτουν σε κυκλοφορία τραπεζογραμμάτια σε ευρώ. Με την επιφύλαξη του άρθρου 15, τα τραπεζογραμμάτια αυτά είναι τα μόνα που έχουν την ιδιότητα νομίμου χρήματος σε όλα τα εν λόγω κράτη μέλη.

⁽¹⁾ ΕΕ L 141 της 11.6.1993 σ. 27: οδηγία όπως τροποποιήθηκε από την οδηγία 95/26/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου (ΕΕ L 168 της 18.7.1995, σ. 7).

Άρθρο 11

Από 1ης Ιανουαρίου 2002, τα συμμετέχοντα κράτη μέλη θα εκδώσουν κέρματα σε ευρώ ή σε cent και θα ακολουθήσουν ως προς την ονομαστική αξία και τις τεχνικές προδιαγραφές τα θεσπιζόμενα από το Συμβούλιο σύμφωνα με το άρθρο 105 Α παράγραφος 2, δεύτερη πρόταση της συνθήκης. Κατά παρέκκλιση από το άρθρο 15, τα κέρματα αυτά είναι τα μόνα που έχουν την ιδιότητα νομίμου χρήματος σε όλα τα εν λόγω κράτη μέλη. Εκτός από την εκδίδουσα αρχή και τα πρόσωπα που προβλέπει συγκεκριμένα η εθνική νομοθεσία των εκδιδόντων κρατών μελών, ουδείς υποχρεούται να δεχθεί άνω των πενήντα κερμάτων σε κάθε πληρωμή.

Άρθρο 12

Τα συμμετέχοντα κράτη μέλη εξασφαλίζουν τη δέουσα καταστολή της παραχάραξης και παραποίησης τραπεζογραμμάτων και κερμάτων.

ΜΕΡΟΣ V

ΤΕΛΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο 13

Τα άρθρα 14, 15 και 16 εφαρμόζονται από το τέλος της μεταβατικής περιόδου.

Άρθρο 14

Όταν σε νομικές πράξεις που υφίστανται στο τέλος της μεταβατικής περιόδου γίνεται αναφορά σε εθνικές νομισματικές μονάδες, οι αναφορές αυτές θεωρούνται αναφορές στο ευρώ σύμφωνα με τις αντίστοιχες τιμές μετατροπής. Εφαρ-

μόζονται οι κανόνες στρογγυλοποίησης που προβλέπονται στον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1103/97 του Συμβουλίου.

Άρθρο 15

1. Τα τραπεζογραμμάτια και τα κέρματα που εκφράζονται σε εθνικές νομισματικές μονάδες όπως προβλέπεται στο άρθρο 6 παράγραφος 1, εξακολουθούν να αποτελούν νόμιμο χρήμα εντός των εδαφικών τους ορίων και για έξι ακόμα μήνες μετά το πέρας της μεταβατικής περιόδου· η περίοδος αυτή μπορεί να συντομευθεί με εθνικό νόμο.

2. Κάθε συμμετέχον κράτος μέλος μπορεί, επί 6 το πολύ μήνες μετά το τέλος της μεταβατικής περιόδου, να θεσπίζει κανόνες για τη χρησιμοποίηση των εκφρασμένων στην εθνική του νομισματική μονάδα τραπεζογραμμάτων και κερμάτων όπως προβλέπεται στο άρθρο 6 παράγραφος 1, και να λαμβάνει κάθε αναγκαίο μέτρο για τη διευκόλυνση της απόσυρσής τους.

Άρθρο 16

Σύμφωνα με τη νομοθεσία ή τις πρακτικές των συμμετεχόντων κρατών μελών, οι αντίστοιχοι εκδότες τραπεζογραμμάτων και κερμάτων θα συνεχίσουν να αποδέχονται έναντι του ευρώ σύμφωνα με τις τιμές μετατροπής τα τραπεζογραμμάτια και τα κέρματα τα οποία είχαν εκδώσει παλαιότερα.

ΜΕΡΟΣ VI

ΕΝΑΡΞΗ ΙΣΧΥΟΣ

Άρθρο 17

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει την 1η Ιανουαρίου 1999.

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος σύμφωνα με τη συνθήκη, με την επιφύλαξη των πρωτοκόλλων αριθ. 11 και αριθ. 12 και του άρθρου 109 Κ παράγραφος 1.

Βρυξέλλες, 3 Μαΐου 1998.

Για το Συμβούλιο

Ο Πρόεδρος

G. BROWN

I

(Πράξεις για την ισχύ των οποίων απαιτείται δημοσίευση)

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΚ) αριθ. 2866/98 ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

της 31ης Δεκεμβρίου 1998

σχετικά με τις τιμές μετατροπής του ευρώ και των νομισμάτων των κρατών μελών που υιοθετούν το ευρώ

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, και ιδίως το άρθρο 109 Α παράγραφος 4 πρώτη πρόταση,

την πρόταση της Επιτροπής,

την πρόταση της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας⁽¹⁾,

Εκτιμώντας:

- (1) ότι, σύμφωνα με το άρθρο 109 Ι παράγραφος 4 της συνθήκης, το τρίτο στάδιο της Οικονομικής και Νομισματικής Ένωσης αρχίζει την 1η Ιανουαρίου 1999· ότι το Συμβούλιο, συνελθόν σε επίπεδο αρχηγών κρατών και κυβερνήσεων, επιβεβαίωσε στις 3 Μαΐου 1998 ότι το Βέλγιο, η Γερμανία, η Ισπανία, η Γαλλία, η Ιρλανδία, η Ιταλία, το Λουξεμβούργο, οι Κάτω Χώρες, η Αυστρία, η Πορτογαλία και η Φινλανδία πληρούν τις απαραίτητες προϋποθέσεις για την υιοθέτηση του ενιαίου νομίσματος την 1η Ιανουαρίου 1999⁽²⁾·
- (2) ότι, σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 974/98 του Συμβουλίου, της 3ης Μαΐου 1998, για την εισαγωγή του ευρώ⁽³⁾, το ευρώ είναι το νόμισμα των κρατών μελών που υιοθετούν το ενιαίο νόμισμα από την 1η Ιανουαρίου 1999· ότι η εισαγωγή του ευρώ προϋποθέτει την υιοθέτηση τιμών μετατροπής που θα εφαρμοστούν για την αντικατάσταση των εθνικών νομισμάτων από το ευρώ και για την υποδιαίρεση του ευρώ σε εθνικές νομισματικές μονάδες· ότι οι τιμές μετατροπής που αναφέρονται στο άρθρο 1 είναι αυτές που αναφέρονται στο άρθρο 1 τρίτη περίπτωση του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 974/98·
- (3) ότι, σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1103/97 του Συμβουλίου, της 17ης Ιουνίου 1997, σχετικά με ορισμένες διατάξεις που αφορούν την εισαγωγή του ευρώ⁽⁴⁾, κάθε περιεχόμενη σε νομική πράξη αναφορά σε Ecu αντικαθίσταται με αναφορά στο ευρώ και σε σχέση ένα ευρώ προς ένα Ecu· ότι το άρθρο 109 Α παράγραφος 4 δεύτερη φράση της συνθήκης ορίζει ότι η υιοθέτηση τιμών μετατροπής δεν μεταβάλλει, αυτή καθεαυτή, την εξωτερική ισοτιμία του Ecu· ότι αυτό εξασφαλίζεται με την υιοθέτηση ως τιμών μετατροπής των συναλλαγματικών ισοτιμιών σε Ecu των νομισμάτων των κρατών μελών που υιοθετούν το ευρώ, όπως θα υπολογισθούν από την Επιτροπή στις 31 Δεκεμβρίου 1998, σύμφωνα με την καθιερωμένη διαδικασία για τον ημερήσιο υπολογισμό των επίσημων συναλλαγματικών ισοτιμιών του Ecu·
- (4) ότι οι υπουργοί των κρατών μελών που υιοθετούν το ευρώ ως ενιαίο νόμισμα, οι διοικητές των κεντρικών τραπεζών, η Επιτροπή και το Ευρωπαϊκό Νομισματικό Ίδρυμα/η Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα εξέδωσαν δύο ανακοινωθέντα στις 3 Μαΐου 1998⁽⁵⁾ και στις 26 Σεπτεμβρίου 1998 αντίστοιχα, σχετικά με τον καθορισμό των αμετάκλητων ισοτιμιών μετατροπής για το ευρώ·

⁽¹⁾ ΕΕ C 412 της 31. 12. 1998, σ. 1.⁽²⁾ Απόφαση 98/317/ΕΚ του Συμβουλίου, της 3ης Μαΐου 1998, σύμφωνα με το άρθρο 109 Ι παράγραφος 4 της συνθήκης (ΕΕ L 139 της 11. 5. 1998, σ. 30).⁽³⁾ ΕΕ L 139 της 11. 5. 1998, σ. 1.⁽⁴⁾ ΕΕ L 162 της 19. 6. 1997, σ. 1.⁽⁵⁾ ΕΕ C 160 της 27. 5. 1998, σ. 1.

- (5) ότι ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1103/97 ορίζει ότι οι τιμές μετατροπής θα θεσπίζονται ως ένα ευρώ εκπεφρασμένο κατ' αντιστοιχία με κάθε εθνικό νόμισμα των συμμετεχόντων κρατών μελών που υιοθετούν το ευρώ· ότι, για να επιτευχθεί υψηλός βαθμός ακριβείας κατά τις πράξεις μετατροπής, οι τιμές μετατροπής θα πρέπει να ορισθούν με έξι χαρακτηριστικά ψηφία και δεν θα καθοριστούν αντίστροφοι συντελεστές ή διμερείς ισοτιμίες μεταξύ των νομισμάτων των κρατών μελών που υιοθετούν το ευρώ,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

Άρθρο 1

Οι τιμές μετατροπής που καθορίζονται αμετάκλητα μεταξύ του ευρώ και των νομισμάτων των κρατών μελών που υιοθετούν το ευρώ είναι οι ακόλουθες:

1 ευρώ	=	40,3399	Φράγκα Βελγίου
	=	1,95583	Γερμανικά μάρκα
	=	166,386	Ισπανικές πεσέτες
	=	6,55957	Γαλλικά φράγκα
	=	0,787564	Ιρλανδικές λίρες
	=	1 936,27	Ιταλικές λίρες
	=	40,3399	Φράγκα Λουξεμβούργου
	=	2,20371	Ολλανδικά φιορίνια
	=	13,7603	Αυστριακά σελίνια
	=	200,482	Πορτογαλικά εσκούδος
	=	5,94573	Φινλανδικά μάρκα.

Άρθρο 2

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει την 1η Ιανουαρίου 1999.

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος.

Βρυξέλλες, 31 Δεκεμβρίου 1998.

Για το Συμβούλιο

Ο Πρόεδρος

R. EDLINGER

7.7.2000

EL

Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

L 167/1

I

(Πράξεις για την ισχύ των οποίων απαιτείται δημοσίευση)

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΚ) αριθ. 1478/2000 ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ
της 19ης Ιουνίου 2000

για τροποποίηση του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2866/98 σχετικά με τις τιμές μετατροπής του ευρώ και των νομισμάτων των κρατών μελών που υιοθετούν το ευρώ

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, και ιδίως το άρθρο 123 παράγραφος 5,

την πρόταση της Επιτροπής,

τη γνώμη της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας (¹),

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

- (1) Ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 2866/98 του Συμβουλίου, της 31ης Δεκεμβρίου 1998, σχετικά με τις τιμές μετατροπής του ευρώ και των νομισμάτων των κρατών μελών που υιοθετούν το ευρώ (²), καθορίζει τις τιμές μετατροπής που ισχύουν από την 1η Ιανουαρίου 1999 σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 974/98 του Συμβουλίου, της 3ης Μαΐου 1998, για την εισαγωγή του ευρώ (³).
- (2) Η απόφαση 98/317/ΕΚ του Συμβουλίου, της 3ης Μαΐου 1998, σύμφωνα με το άρθρο 121 παράγραφος 4 της συνθήκης (⁴) όριζε ότι η Ελλάδα δεν πληρούσε τις αναγκαίες προϋποθέσεις για την υιοθέτηση του ενιαίου νομίσματος.

- (3) Δυνάμει της απόφασης 2000/427/ΕΚ του Συμβουλίου, της 19ης Ιουνίου 2000, σύμφωνα με το άρθρο 122 παράγραφος 2 της συνθήκης για την υιοθέτηση του ενιαίου νομίσματος από την Ελλάδα από την 1η Ιανουαρίου 2001 (⁵), η Ελλάδα πληροί πλέον τις απαραίτητες προϋποθέσεις, και η παρέκκλιση της Ελλάδας θα πρέπει να καταργηθεί με ισχύ από την 1η Ιανουαρίου 2001.

- (4) Η εισαγωγή του ευρώ στην Ελλάδα απαιτεί τη θέσπιση της τιμής μετατροπής μεταξύ του ευρώ και της δραχμής,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

Άρθρο 1

Στο άρθρο 1 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2866/98, στον κατάλογο των τιμών μετατροπής, το ακόλουθο κείμενο παρεμβάλλεται μεταξύ της τιμής μετατροπής του γερμανικού μάρκου και της τιμής μετατροπής της ισπανικής πεσέτας:

«= 340,750 ελληνικές δραχμές.»

Άρθρο 2

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει την 1η Ιανουαρίου 2001.

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος.

Santa Maria da Feira, 19 Ιουνίου 2000.

Για το Συμβούλιο

Ο Πρόεδρος

J. PINA MOURA

(¹) Γνώμη που διατυπώθηκε στις 16 Ιουνίου 2000 (δεν έχει ακόμα δημοσιευθεί στην Επίσημη Εφημερίδα).

(²) ΕΕ L 359 της 31.12.1998, σ. 1.

(³) ΕΕ L 139 της 11.5.1998, σ. 1.

(⁴) ΕΕ L 139 της 11.5.1998, σ. 30.

(⁵) Βλέπε σελίδα 19 της παρούσας Επίσημης Εφημερίδας.